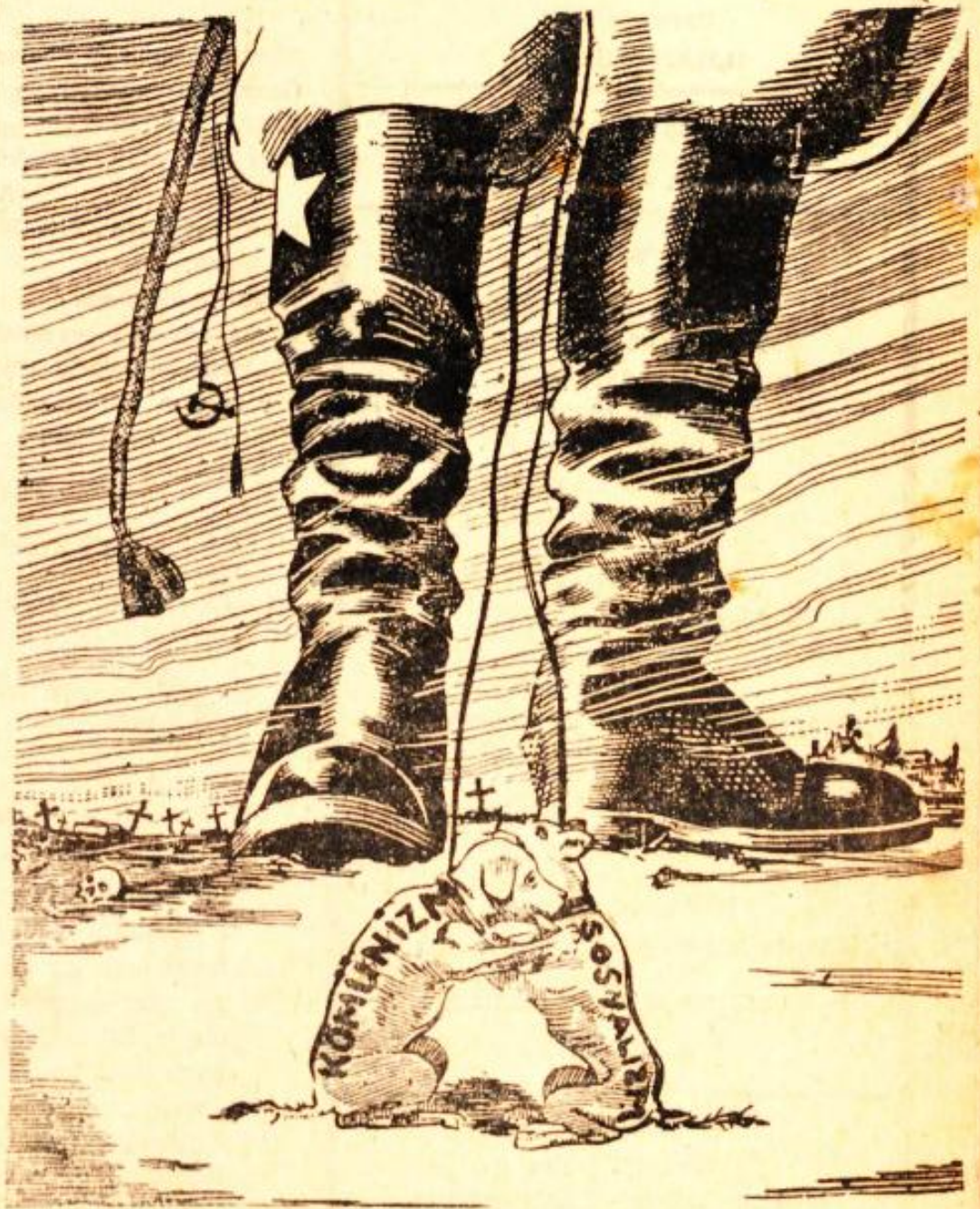

TOPRAK

Aylık Ülkü Dergisi

Prof. Dr. Cezmi Türk
Prof. Dr. Şakir Berki
Nejdet Sançar
Dr. İzzeddin Şadan
Doç. Dr. Faruk K. Timurtaş
M. Said Çekmegil
Enver Tuncalp
Zübeyr Koç
Ziyaddin Babakurban
Bahri Ulaş
Kenan Yalvaç
Yücel Hacaloğlu
İsmail Ali Sarar
Battaloğlu
A Görün
E. Öztoran
Ve
ÜLKÜ DAŞLAR

Bitmeyen Aşk (!)

SAYI : 63

1 ŞUBAT 1960

50 Kr.

TOPRAK

Aylık Ülkü Dergisi

Sahibi
ve

Bu sayıda yazı işlerini
fiilen idare eden

Darendelloğlu
ILHAN EGEMEN

Baş Yazarı :

Prof. Dr. CEZMİ TÜRK

Dalmi Yazarları :

Prof. Dr. Şakir Berki
Prof. Abdülkadir İnan
Arif Nihat Asya
Nejdet Sançar
Hikmet Tanyu
Ziya İlhan Zaimoğlu
Cemal Oğuz Öcal
Enver Tuncalp
M. Said Çekmegil
Ziyaeddin Babakurban
Yücel Hacaloğlu
Ali Said Yüksel

Idarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17
Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Bu sayının teknik yardımcısı :

Z. Babakurban

Abone :

Senelik 6 lira

Memur - Subay - Talebeye 5 lira.

6 aylık istisnasız 3 lira

Basıldığı yer :

Beyazıt Matbaası

MUHAMMED - MUSTAFA

Bir eşsiz kılavuzdur Muhammed
Abdullahın oğlu.

Çağırır milletleri merhametiyle,
İlahî kanunlara doğru,

Kaldı zulüm ortasında senelerce
Sabrı ümidi...

Salih amellerle boğdu

Sayırsız milletin kem kaderini.

Yükseltti ulusunu tarihte,

Milletlere örnek kıldı

El-Emin Muhammed

Bütün kötülükleri bertaraf etti

Güzellikler vazetti yerine

Kaldırdı, kumarı, fuhşu, falzi

Hırsızlık, alay, cehalet gitti

(Allahın emriyle)

Cibril rehberlik etti Muhammede

Mirac'da.

Kudret gecesinde

Böyle kavuştu sevgilisine;

Dikkatli bakışlarla seyre daldı.

Bu urucun mirası oldu Miracdan sonra
Cehennem ve Cennet.

Yazan: K. REHMAN

İngilizceden çeviren

Mehmet Selâmi Çekmegil

TÜRK ÇOCUĞUNA

Ey Fatih'in, Yavuz'un,

Atatürk'ün çocuğu;

Kahraman bir milletin

En yeni tomuruğu!..

Sende Türklük kanı var,

Şanlı tarihimizin

Arması, nişanı var..

Kitabını aç da bak

İçinde deden yazar.

Ey Türk oğlu, Türk kıızı,

Yarınların yıldızı!

Ülkün olsun yükseltmek

Cennet vatanımızı.

Ersan SÖZER

İSTANBUL

Prof. Dr. Cezmi Türk

Merhum ve mağfur Sultan Fatih büyük ve mühim bir vasiyetname olan vakfiyesinde ordular kurup, kâhlar döküp, kaleler düşürmeyi, ülkeler almayı, hattâ İstanbulun fethi gibi yeni bir çağ açan büyük gazayı, küçük cihad saymaktadır.

Bir beldenin, bir ülkenin imar ve ihyasını, halkın kültür, refah ve saadeti için çalışılıp eserler meydana getirilmesini ise «büyük cihad» olarak kabul etmektedir.

Şüphesiz genç yaşta ölmese, zamanına göre örneklik olan bilgisi, iradesi, yapıcı ve yaratıcı hamleleri ile İstanbul'u yarıdan imar ve ihya edecek, Fatih külliyesinden başhyan büyük projesi ile bu güzel şehri bütün dünyanın en büyük ilim ve teknik merkezi haline getirecek, halk'ın saadet ve refahı için gerekli sosyal hizmetleri de günlük hayat içinde yaşanır, hakikatler haline getirerek huzura kavuşturacaktı. Bizanstan aldığı o küçük kale şehrini dünyanın en büyük beldesi haline getirecekti.

İstanbul, beş yüz sene içinde bir hayli büyüdü. Yedi tepeden etrafa yayıldı. Kırılara, dağlara, göllere, ormanlara doğru uzandı. Boğaziçini ve Marmara kıyılarını kapladı. Kendisinden sonra gelenler de yer yer büyük mâbatler, âbideler, eserler vücuda getirdiler. Merhum ve mağfur A-

Atatürk'ün tabiri ile İstanbul, Türk tarihinin ziyneti oldu.

Son yıllarda İstanbuldaki üniversiteleri geliştirip genişletmek için her yıl bütçeleri ile ve milletçe yapılmakta olan masraflara İstanbulun yeni baştan imar ve ihyası için de milyarı aşan fedakârlıklar ilâve oldu. Ayrıca asker ve sivil bütün vasıta ve imkânlar seferber edilerek bir büyük cihad ilân olundu.

Yıllardır geceyi gündüze katarak yapılmakta olan ve gözlerimizin önünde cereyan eden bu çalışmalar ilk mesut mevasımını da verdi. Avrupa Konseyi İstanbulu bütün Avrupa şehirleri içinde birinci olarak ilân etti.

Milli tarihimizin berceste bir bergüzârı olan sevgili ve güzel İstanbul, bugün artık Avrupa birincisi bir büyük şehirdir. Fatih'in ve Atatürk'ün ruhları da bizimle beraber memnun ve mesutturlar.

Bu büyük ve tarihi hamle ve hizmete önder olanlara ve bu uğurda geceyi gündüze katarak çalışanlara ne mutlu!...

Mürteci Kimdir

M. Said Çekmeçil

Malûm, mürteci geriye dönerdir.

Öyle ise, eskiden matbaa olmadığı için kitaplar kalemle yazılırdı diye matbaaya heves etmeyen kimse mürtejidir.

Eskiden harpler kılıç ve kalkanlarla yapılırdı; Atom devrinde yine kılıca müracaat etmeyi düşünen varsa, mürtecinin hem de en aptalıdır.

İslâmdan mahrum eski devirlerde şursuz insanlar elleriyle yaptıkları putlara taparlardı; yirminci asırda kendi gibi yaratıkları putlaştıranlar mürtecinin en sefilidir.

Çok eskiden, insanoğlu hayvanlar gibi utanma duygusundan öksüz kalmış, hepsi bir arada açık saçık gezerlermiş; şimdi de aynı onlar gibi açık saçık gezmekten, müstehçen resimler nesretmekten utanmayan hayasızlar mürtejidir.

Hayvanlar gibi yaşandığı devirlerde, insanların aralarındaki münasebet yalnız mideye ve şehvete dayanırdı, dostlukları ve düşmanlıkları hep bu zaviyedendi; bugün de kendi aralarındaki nizamları yalnız iktisadî görüşlere göre ayarlayan ve

her oluşu - midencilikten başka birşey olmayan - iktisadî bir tesire bağlamaya çalışan materyalistler mürtecinin tâ kendisidir.

İşte bu mürtecilerden bir kısmı, mürteciliklerini de geride bırakacak müthiş bir yobazlıkla, önüne gelen mümine (MÜRTECİ!) damgasını yapıştırır.

Şair ne güzel söylemiş:

«Her ne yüzle baksa göz aynede

kendin görür

Vechini pâk eyle ki mir'ata bühtan

olmasın»

Cenab-ı Hak bu yalancı, iftiracı, mürted mürtecileri Araf Süresinde köpeklere benzeter, hattâ dört ayaklı hayvanlardan daha aşağı olduklarını bildirir. Zaten bu haysiyetsizler de kilâplaşmış değiller mi?

Allah'ım şu yobaz mürtecilerin gerrinden bu masum, bu aziz, bu sevgili millette korunacak uyanıklığı sen ihсан buyur.

SOHBET:

Birkaç gündünberi İstanbulda bulunan imanlı kardeşimiz M. Said Çekmeçil, 4/2/1960 Cumartesi günü Fena İtiyatlara Mücadele Derneğinde «Münevver kime derler?» mevzulu bir konuşma yapmıştır.

Dr. Hasan F. Canseverin

'Türkçülük Nedir, Adlı Eseri

NEJDET SANÇAR

Türkçülük cephesinin mühim simalarından Dr. Hasan Ferit Cansever'in «Türkçülük Nedir?» adlı eseri, Türk milliyetçiliği üzerinde kaleme alınmış kitapların en yeni ve en ehemmiyetlilerinden birisi olarak yayınlanmış bulunuyor.

Türk milliyetçiliğine ve dolayısıyla Türk milleti ve cemiyetine bilhassa Birinci Dünya Savaşı yıllarında büyük hizmetler eden Türkocaklarının eski umumî kâtibi Dr. Hasan Ferit Cansever, Türkçülük hareketini alevlendiren tarihî hâdiselerin içinde yaşamış bir fikir adamı olarak, bu konu üzerinde elbette ki söz sahibi bir insandır. Bu küçük eseri, işte bu selâhiyetin delili ve neticesidir.

Dr. Hasan Ferit Cansever, sayfa bakımından küçük, fakat muhteva bakımından mühim eserinde Türk milliyetçiliğinin birçok meselelerine temas etmekte ve bu arada Türkçülüğe yapılan ve yapılmakta olan çeşitli iftiraları da inceliyerek onlara cevaplar da vermektedir.

Türkçülüğü: «Türk milletinin tehlikeye düşen varlığını korumak, milleti uyandırmak için yapılan bir hareket» diye hülasa eden Dr. Cansever bu şekilde, Türk milliyetçiliğinin bir millî müdafaa hareketi olduğunu da belirtmiş olmaktadır. Bu suretle, bilhassa son onbeş yirmi yıldır Türkçülüğü saldırgan bir fikir olarak göstermeye çalışan Türk düşmanlarının bu gülünç ve yersiz iddialarını da, en olgun çağının bu reddolunmaz hükmü ile çürütmektedir.

Muhterem doktorun kitabında, Türkçülüğün mahiyetini belirten ve Türk milliyetçiliğini gerçek mahiyetiyle ortaya koyan sadece bu hüküm değildir. Hasan Ferit Bey, Türkçülüğün hiçbir millet aleyhinde bir fikir olmadığı, kimseye karşı düşmanlık beslemediği gerçeğini de ifade ettikten sonra, Türk milliyetçiliğinin «emperyalizm, zulüm, istibdat, cehil ve fakr ü zarurete karşı bir mücadele» olduğunu, Türk milliyetçilerinin siyasî bir emperya-

lizm ile asla ilgili bulunmadıklarını da belirtmektedir.

Türk milliyetçiliğini inceleyen bir eserde elbette ki, Türk milletinin tarifinin ele alınması da gerekirdi. Muhterem Cansever de bunu ihmal etmemiş ve Türk milleti denince neler düşünülmesi icap edeceğini belirtmiştir. Bazı yabancı içtimaiyatçıların, kendi cemiyetlerinin yapısına göre yaptıkları millet tarifini Türk süzgecinden geçirmeden aynen kabul ederek bizim için çok ehemmiyetli olan soy unsurunu reddedene karşı, Dr. Hasan Ferit Bey, Türk realitesini de dikkate alarak milleti «soyları, dinleri, dilleri, düşünceleri, duyguları, ananeleri ve yaşayış şekilleri aynı olan insanlardan meydana gelmiş bir topluluk» şeklinde tarif etmektedir.

Muhterem Cansever, tarihini bilen her Türk gibi milletimizin büyüklüğünü ve kabiliyetini kabul eden bir Türk milliyetçisidir. Ona göre bugün dünya üzerinde «Ben Türküm!» diyen altmış yetmiş milyon insan vardır. Bu büyük kitle, büyük bir milletin döküntüleridir. Bunlar bir araya toplansa ve sevgi ile, ihtimam ile korunsa ve terbiye edilse, dünya milletleri arasında en şerefli, en liyakatli mevkiî onların elde edecekleri muhakkaktır.

Hasan Ferit Bey'in bu mühim eserinde ele aldığı mühim meselelerden birisi de «garpçılık» konusudur. Yüz yılı aşan bir zamandanberi kullanmakta olduğumuz bu kelime ile ne anlaşılması gerekeceğinin hâlâ kesin bir şekilde anlaşılammış bulunduğu malûmdur. Garpçılığı, batıdaki milletlerin hemen her şeyini körü körüne bir taklit sananların ve şarklı olmaktan ve sayılmaktan ürkenlerin günden güne arttığı cemiyetimizde, Hasan Ferit Bey, meseleyi ehemmiyetle ele almakta ve batılı olmanın ne anlaşılması gerekeceğini incelemektedir. Dr. Cansever'e göre garpçılıktan anlaşılması gereken, batı tekniğini Türk'e öğretmek olacaktır. Çünkü bizim batıdan a-

Devamı 20 de

Dr. Mustafa Hakkı Akansel

Dr. İ. eddin ŞADAN

— Taşkın olan her şey kıymetsizdir —
(Fransızcadan Hakkının çok tek-
rarladığı bir cümledir.)

Tanıdığım üç büyük milliyetçi tıbbiyeli yani Rıza Nur, Mustafa Hakkı ve Şerif Korkut arasında en eskiden aşinalığım olan Hakkı idi. Sultan Hamid'in son senelerinde mi, hatırlıyamıyorum, onunla Kum kapı Fransız mektebinde tanışmıştık. Ben den biraz daha büyük, her zamanki gibi neşeli halî ile uslu bir talebe idi. Benden başka sınıfta ulunuyordu. Galiba ihzaride idi. Fakat bir sene sonra o kadar muvaffakiyet göstermişti ki, sınıf hocası Hakkıyı cebren bir sınıf üste nakletmişti. Fakat Hakkı istemiyordu. Malûm ya, serde çocukluk var. Sonra birbirimizi kaybettik. Ben koleje geçtim. Sonra tıbbiyeve girdim. Hakkı ise tıbbiyeden yeni mezun olmuştu. Bir müddet sonra onu fakültede cildiye asistanı olarak uldum. Celâl Muhtarın yanında idi ve mesleğe dört elle sarılmıştı. Fakat umumî kültüre de pek ehemmiyet veriyordu. Seneler geçiyor; o da, ben de tıpta ilerliyorduk. Yani hiçbir şey bilmediğimizi idrâk ediyorduk. O Fenerbahçede ağabeysinin evinde otururdu. Bu vesile ile söyliyeyim, komşusu olan Ömer Seyfettini ilk gören hekimdi. Fakat bu muharririn ansefalit epidemik hastalığına tutulduğunu anlıyamamıştı. Tıpkı diğer hekimler gibi. Hakkı ile ara sıra Moda'daki kahvelere giderdik. Asla bira içtiğimiz yoktu. Hakkı hiç alkol kullanmamıştır. Hakkı tıknaz, kuvvetli, pek sıhhatli ve iyi yüzücü idi. Moda koyundan Fenerbahçeyi yüzerek gidermiş.

Sonra ben mezun oldum. Hakkı da Rockefeller hesabına Amerika'ya, sonra Avrupa'ya gitti. Fakat zannedersem hiçbir zaman hayranı olduğu Fransız kliniklerinden birisine gönderilmedi. Hatırimda kaldığına göre Amerikadan hiç hoşlanmamış. Sonra memlekete döndü. Fakat onu tıbbiye almazdılar. Halbuki anlattığına

göre Rockefeller müessesesi bu şartla gön dermiş. Alınmamasının sebebini bilmiyorum. Bir müddet Kavakta karantina doktorluğu yaptı. Mütareke senelerinde de Tekirdağda hükümet tabipliği yapmıştı. Hattâ bir aralık fransızca İstanbul gazetesinde yazarlık bile yaptı. Nihayet ben Parise gittim, onu kaybettim. O sıralarda mi bilmem, daha sonra mı, bana yazdığı bir mektupta «Ben ilimden nefret ettim.» diyordu. Kıskaçlıklar onda büyük bir nefret uyandırmıştı. Tıbbiyede asistan iken frenginin yeni tedavi tarzı hakkında maruf frengicilerden birisi ile pek şiddetli bir münakaşaya girmişti. Bir aralık da Tıp Fakültesi Mecmuasını o idare etti. 1935 ten itibaren Hakkıyı Ankarada çok kazanan bir zühreviye hekimini olarak buldum. Artık ta ölünceye kadar onunla dostluğumuz devam edecekti. Hakkının tarih merakı ve milliyetçilik kalkınışları o sıralarda kökleşti. Muayenehanesine girdim. Hemen her günkü gibi ve daimi münakaşalar yapardık. Hammer Tarihini birkaç kere okudu. Grousset ve Grenard gibi müellifleri tekrar tekrar gözden geçirirdi. Hakkı iyi fransızca bilirdi.

Fransızca Illustration mecmuasına da abone idi. Almancası da iyi idi. İngilizceyi de tamamen öğrendi ama pek ısınmadı. Ben Ankarada vekâlet emrine alındıktan sonra Hakkı orada kalmıştı. Sonra onu askere almışlar. Muayenehanesini kapamış, kıyatlarının bir kısmını satıp İstanbula gelmişti. O zaman onu (1939) Rıza Nur ile tanıştırdım. Tuna kahvesinde derhal dost oldular. Rıza Nurun cenazesinde de Hakkı ile beraberdim. Kederinden ağzundan söz çıkmıyordu. Birkaç gün evvel Rıza Nur, Hakkı hakkında bir makale yazacağını söylemiş. Artık Hakkı ile hemen her hafta evinde buluşuyorduk. Sonra birden Hakkıda bir değişme oldu. Son tatsız seneler başlamıştı. Kendisinde anjin

Devamı 14 de

Kültür Bağı ve TÜRK LÜK Dünyası

Yazan: Doç. Dr. Faruk K. TİMURTAŞ

Milleti meydana getiren unsurlar içinde en mühimi, hiç şüphesiz kültürdür. İnsan topluluklarını bir millet halinde müesseseleştiren ırk, tarih, ülkü beraberliği, vatan, dil, din birliği gibi bağlayıcı âmil-ler arasında yer alan kültür birliği, bunlardan bir kısmına şâmil olması hasebiyle de en başta gelir. Siyasî vahdet teşkil edemiyen, bir devlet kuramamış cemiyetler, millet olmak sıfatını kaybetmemişlerse, bunu muhakkak kültürlerine borçludurlar. Tarihte, siyasî hâkimiyetlerini kaybettikleri halde, millî mevcudiyetlerini kültürleriyle devam ettiren ve neticede tekrar devlet kurabilen milletler az değildir. Böyle hallerde, millî duyguları besleyerek istiklâle kavuşmayı sağlayan en verimli kaynak, o milletlerin edebiyatları olmuştur. Dilini kaybeden, kültür bağları kopmuş bir cemiyet, istiklâlini kaybetmekten daha büyük bir tehlikeye düşmüş demektir.

Biz Türkler, tarihî zaruretler dolayısı ile çok geniş bir sahaya dağılmış ve çok zaman aynı bayrak altında bulunmaktan uzak kalmışız. Bununla beraber, Türk birliğinin tam mânasiyle gerçekleşmesi, meselâ Mete ve Temür zamanında mümkün olabilmıştır. Bunlar istisna edilirse, umumiyetle doğuda ve batıda olmak üzere ayrı ayrı devletler etrafında toplanmışız. Fakat, aradaki kültür bağı hemen hemen hiç gevşememiştir. Ali Şir Nevâî, Fuzulî gibi bütün Türk dünyasına şöhret salmış, okunmuş ve beğenilmiş büyük şairler, aradaki bağların kuvvetlenmesine sebep olmuşlardır. Fatih zamanında, ondan evvel ve sonra karşılıklı münasebetler ve temasların yapılageldiğini görüyoruz. Fakat, asırlar ilerledikçe bu bağ gevşemeğe ve her iki tarafta da bir kendi içine kapanış görülmeğe başlamıştır.

Geçen asrın sonunda, Kırım'da yetişen idealist bir zat, Gaspıralı İsmail Bey «Dil-ge, fikirde, işte birlik» düsturunu ileri sürdü. Çıkardığı «Tercüman» gazetesi, Kırım, Osmanlı ve diğer batı Türkleri arasında dilde birliği yaratmağa çalışan mu-

vaffakiyetli bir adımdı. Daha sonra Ziya Gökalp, bütün Türkler arasında kültür birliği idealini ortaya koydu. Türkçülük hareketi, şuurlu bir cereyan mahiyeti kazanmağa başlıyor ki, malûm hâdiseler oldu. Tarihî mukadderat, Türkleri birbirinden haber alamaz, apayrı cemiyetler durumuna düşürdü. Bugün Rusların, muhtelif Türk boylarına, ayrı ayrı milletler olduklarına dair telkinlerde bulduklarını ve anlaşmayı ortadan kaldırmak için, her muntakada ayrı alfabeler kabul ettirdiklerini biliyoruz. Bütün mesele aradaki dil ve kültür bağlarını koparmak.

Bir gün Rus idaresindeki Türkler hürriyet ve istiklâllerine kavuşurlarsa, yapılacak ilk iş, dil birliğini temin etmektir; tek bir yazı diline sahip olmağı gerçekleştirmek. O günlerin bir an önce gelmesini temenni ediyoruz. Bunu beklerken yapılacak başka şeylerimiz de var. Kıbrıs Türkleriyle, Balkan Türkleriyle, Suriye, Irak ve İran Türkleriyle münasebeti kuvvetlendirmek. Bunlar başkalarına da benzemezler; bağırmızda" daha dün zorla koparıldılar. Aramızda hiçbir ayrılık gayri-lik yok; her şeyleriyle bizdendirler. Esasen dil ve kültür bakımından hiçbir anlaşmazlık olmadığı ve temas için ortada pek de büyük mâni bulunmadığı için, bunlarla münasebeti arttırmalıyız. İran ve Irak Türkleri ve diğerleri, kendi dilleriyle öğretim yapan mekteplere sahip değildiler. Zamanla bunlar üzerinde İran ve Arap kültürlerinin çok kuvvetli tesir yapmasından korkmaktayız. Önleyici tedbirler düşünmek gerektir.

Toprak dergisi, Türk illerinin dertlerini ve meselelerini, mümkün olduğu kadar aksettirmeğe çalışıyor. Zaman zaman kültürel mevzular üzerinde de duruyor. Toprak'ın gayesini, sınırlarımız dışında kalmış, fakat yüreği daima bizimle beraber çarpan kardeşlerimizle aramızda köprü kurmağa matuf gördükçe sonsuz sevinç duyuyorum. Vazife ağır, dâva büyüktür. Fakat elele verirse muzaffer olmamak için sebep yoktur.

Gazi Mustafa Kemal'i Sevmiyenler

Ahmet TUĞCU

Türkiyede Gazi Mustafa Kemal'i sevmiyen, onun Gazi ve Mustafa Kemal adlarının anılmasını ve yaşatılmasını istemiyen bir grup var.

Bir insan, ne kadar büyük olursa olsun, ne derece değer taşırsa taşırsın, onu beğenmeyenler, yahut şu veya bu şekilde tenkid edenler bulunabilir. Ancak Gazi Mustafa Kemal'i beğenmeyenler bu gruptan değildir. Gazi ve Mustafa Kemal adının anılmasını istemiyenler — ne kadar gariptir ki — Atatürkçü geçine nı birtakım kımselerdir.

Toprak dergisinin evvelki sayılarında bunlardan birisinin sebebiyet verdiği üzücü hâdisenin hikâyesini okuduk. 10 Kasım'da Ankara Türkocağı'nda yapılan anma töreninde Gazi Mustafa Kemal'in askerî dehâsını en selâhiyetli bir ağızdan dinlemeye ve Gazi Mustafa Kemal'in en mühim cephesinin övülmesine tahammül edemiyen malûm kişi, Gazi Mustafa Kemal'i sevmiyenler grubundan yalnız bir tanesidir. Kendilerine «devrimci» filân gibi adlar takan ve neleri devirmek istedikleri malûm bulunan bu grup içinde Mustafa Kemal'i unutturmak için çalışanlar az değildir.

Gazi Mustafa Kemal'i unutturmaya çalışıp da, kahramanımızı sadece Atatürk adı ile anmak isteyenlerin elbette ki bir maksatları vardır. Onlar, bu maksatlarını gizliyebildiklerini sanmaktadırlar. Meselelerin aslını bilmiyenlere karşı bunda muvaffak oldukları şüphesizdir. Fakat döndürülmek istenen Yahudi fırıldaklarını bilmenler için bu maksat bellidir.

Daha çok konuşmalarında ve bazan da yazılarında —bu maksatlarını gizliyerek— Gazi Mustafa Kemal'i unutturmaya çalışan ve Atatürkçülük taslayan bu yaratıklara şunu sormak lâzım: Atatürkçülük, Atatürk sevgisi ise, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu olan büyük insanın Mustafa Kemal adına karşı bu gıcıkma neden?

Atatürk'ü ikiye bölüp yarısına çelme takmaya çalışarak öteki yarısını gizli maksatları için kalkan diye kullanmak isteyenleri, suratlarından pembe maskelerini sıyırıp hakiki ve iğrenç yüzleriyle ortaya koymak pek güç bir iş değildir. Çünkü goygoycular gibi «Atatürk! Atatürk!» diye bağırarak bu yaygaracıların hakiki maksatlarının, Türk milletinin büyük evlâdını, Türk milleti aleyhindeki sinsî hareketlerinde siper diye kullanmak olduğu malûmumuzdur.

Atatürkçü geçinip, Mustafa Kemal'i bir yandan sinsî fikirleri yolunda mânevî bakımdan, diğer taraftan cepleri için maddî yönden bir kazanç vasıtası yapmaya çalışan ve yapan bu yaratıklar, meydanı pek boş sanmasınlar. Atatürk'ün inkılâpçılığını, Türklüğe ait her şeyi devirmek için kullandıkları devrimcilikleri yolunda bir maşa gibi ellerine almaya yeltenenler, etraflarına toplanan bazı gençleri kandırsalar bile, Türk millî ruhunu her zaman kar-

VERMEMİŞİZ

— Sayın Zeki Sofuoğluna üstün duygularımla... —

Felekle cidale imza koyah;
Yumruğu yiyerek toz vermemişiz..
Alınımız apaçık, değil boyah;
Zahire heybetle poz vermemişiz..
Destursuz girmedik sahipsiz bağa,
Dersi ibret alıp geldik bu çağa,
Farkına varmadan düşüp tuzağa,
Erbabı nakısa koz vermemişiz..

Lokman Hekim olduk bazan faraza,
Şeytana uyararak gelip garaza,
Dost — Düşman kıvranan nice maraza,
Kararından fazla doz vermemişiz..

Maroc — Tanger, 6 Nisan 1959

Bahrî ULAŞ

sılarında aşılmaz bir kaya olarak bulacaklardır.

Bu şaşkalozlara şimdilik ihtarımız şudur: Gazi Mustafa Kemal'i unutturmaya çalışmaktan vazgeçsinler. Çünkü, Anadolu da bütün bir husumet cihanını, üzerimize saldıran bir maşa ordunun varlığında yere seren kahraman Türk ordusunun başbuğu, bir avuç fikir ve iman yoksulunun çiftesiyle yere serilemez.

İkiye bölmeye çalıştıkları Atatürk'ün, Gazi'lik çağını ve şahsiyetini unutturmaya çalışırken, bunu fırsat bilip bir yandan da Türk milliyetçiliğine Yahudi muştası vurmaya çalışanlar, o sıkılmış limon kafalarına şunu da sokmaladırlar: Türklük var oldukça Türk milliyetçiliği de var olacaktır. Türk milliyetçiliğinin değişmez prensipleri vardır. Onları, birtakım demagojik fikir kırıntılarını siper yapmak suretiyle değiştirmeye çalışmak Türk'ü yıkmaya çalışmak demektir. Fakat, şahlı atalarımız Göktürklerin ebedi anıtlarında kaydedildiği gibi, üstte gök çökmedikçe ve aşağıda yer delinmedikçe, Türk milletini hiçbir kuvvet yıkamayacaktır.

ASIL MİLLETİM

Toprakta binlerce şehit yatana,
Bu yurdu kurtaran azız ATA'nı,
Mukaddes bildiğin her şeyi tanı,
Bayrağın ayına, yıldızına bak..
O zaman anlarsın Türklüğü ancak...

Serhatlar boyunca dinle destanı,
Şehitle kuşanmış yurdun her yanı,
Gururla temaşa eyle vatani,
Bak gör ki, tarih bu, haşmet bu, şan bu..
Gaziler ülkesi, canlara can bu...

Uzağa gitmeden istiklâle bak,
Göklere yükselen şu hilâle bak,
En derin imanla istikbale bak,
Anladık, demirden irade, azim..
İşte bu TÜRK denen asil milletim...

Kenan YALVAÇ

Ankara

Haberleri

Ankara Türkocağı'nın genel kurul toplantısı 24 Ocak 1960 Pazar günü saat 14 te Türkocağı'nda yapılmıştır. Müteşebbis heyet umumî kâtibi Zeki Sofuoğlu tarafından oturumun açılmasından ve nisabın mevcut bulunduğu anlaşıldığından sonra genel kurul divanı seçilmiştir. Dr. Halûk Karamağaralı'nın başkanlığa, M. Galip Erdem'in asbaşkanlığa, Mehmet Antal ile Kerim Aydın Erdem'in kâtipliklere seçilmelerinden sonra, gündem gereğince idare heyeti ve murakıplar raporları okunmuş, raporlar üzerinde yapılan tartışmalardan sonra seçimlere geçilmiştir.

Küçük bir grubun menfi mahiyetteki hareketlerine rağmen, gösterilen namzetler büyük bir çoğunlukla seçimi kazanmışlardır.

Yeni idare heyeti ile murakabeyi teşkil eden asil ve yedek üyeler şunlardır:

İdare heyeti asil üyeleri: Zeki Sofuoğlu, Mehmet Turgut, İdris Yamantürk, Necati Torun, Dr. Sadettin Bilgiç, Necmeddin Sefercioğlu, Vehbi Ünal.

Yedekler: Abdullah Savaşçı, Musafa Kafalı, Cahit Akçakaya, Azmi Güleç, Refet Körüklü, Lâtif Gökçek ve İbrahim Mehtin.

Asil murakıplar: Ali Aytaç, Cevdet Kıraç, Mehmet Antal.

Yedekler: Selâhattin Ufşus, Cahit Aydoğan, Nuri Güngör.

Ayrıca kurultay için murahhas olarak da Isparta mebusu Said Bilgiç, Dr. Hikmet Tanyu ve Zeki Sofuoğlu seçilmişlerdir.

Arkadaşlarımızı tebrik eder ve yeni vazifelerinde başarılar dileriz.

NECDET SANÇAR'IN KONFERANSI

Ankara Atatürk Kız Enstitüsü salonlarında Necdet Sançar tarafından 24 Ocak 1960 Pazar günü saat 10.00 da bir konferans verilmiştir. «Türk Karakterinin Unsurları» konulu konferans gençler tarafından ilgi ile takip edilmiştir.

UKRAYNA MİLLİ TEŞKİLATININ BÜYÜK KAYBI

Yazan: Ziyaeddin BABAKURBAN

Çar ve kızıl Rus emperyalizmine karşı Türkistan, Azerbaycan, Kuzey Kafkasya, İdil-Ural, Kırım ve diğer ülkelerle cepheleşenler arasında Ukrayna'nın önemli bir mevki vardır. Ukrayna «Gayrı Rus Milletler Meselesi» ni kendi milli meselesi olarak mütalâa etmektedir. Şöyle ki: Türkistan milli istiklâline kavuşmadıkça Ukrayna'nın istiklâli bir mâna ifade etmediği gibi, kıymet hükmü de yoktur.

İşte bu dost milleti hür dünyadaki millî teşkilâtının liderlerinden olan Sayın Stefan Bandera'nın bir suikast neticesinde öldürüldüğüne dair gelen haberler bilhassa «Dış Türkler» arasında büyük bir üzüntü yaratmıştır (1). Bu acıklı haberi Associated Press Ajansı, Türkçe bülteninde şöyle yazmıştır: «Komünist aleyhtarı Ukraynalı lider Stefan Banders geçen Perşembe esrarengiz bir şekilde merdivenlerden düşmüş ve bilâhare siyanörden öldüğü anlaşılmıştır.

Bandera'nın cesedi evinin merdivenlerinde bulunmuştur. Komşuları kendisinin merdivenlerden düştüğünü söylemişler ve polis de ilk defa Bandera'nın düşerken aldığı yaralardan öldüğünü kaydetmişti. Fakat Bandera'nın arkadaşları kendisinin öldürüldüğünü ileri sürmüşlerdir.

Bandera, 200.000 kişilik bir kuvvetin başında II. Cihan Harbinde ve daha sonra Rus ve Polonya ordularına karşı savaşmıştı. Kendisinin halî hazırda da demirperde gerisine geçirttiği kuriye ve ajanlarla Rusya dahilinde gerilla hareketleri tertiplelediği ileri sürülmüştür.

Hür Ukraynalılar, Bandera'ya zorla siyanür yutturulduğunu ileri sürmektedir.»

Stalinin ölümünden sonra, Sovyetlerin; hür dünyadaki antikomünist faaliyetlere karşı tedhiş hareketlerinin durdurulduğu görülmekte idi. 1954 yılının son aylarında yine Batı Almanya'nın Münih şehrinde Azerbaycanlı lider Albay Fatali Beğ de esrarengiz bir şekilde öldürülmüştü. Şimdi de merhum Bandera'nın katli büyük

bir mâna ve işaret taşımaktadır. Fakat Sovyetlere gunu hatırlatmak isteriz ki: binlerce Fatali Beğ ve Bandera öldürülse de «Gayrı Rus milletlerin istiklâl dâvası» gerçekleşmek yolunda yorulmadan ve durmadan ilerliyecektir.

Ukrayna milli istiklâl teşkilâtlarına başsağlığı dilerken:

— Aziz Bandera, gözlerinin görmediği milli istiklâl ruhların er geç görecektir. Müsterih uyu...

(1) Bak: ABN dergisi, Aralık 1959, Mük.

ATA'NIN EMRİ

İnan ki azızım bir komüniste,
Ne kanun ders verir, ne de bir liste.

Sinse de bir ara fırsatı kollar,
Bir ahtapot gibi bacaklar, kollar,

Uzanır en masum vicdana, kalbe,
Be'şeri yıldırır işte bu kahpe.

Girdiği her yerde değişir siman,
Kaybolur insanlık, ahlâk ve iman.

En büyük tehlike budur millete,
Ey yurtsever insan düşme gaflete,

Ata'nın emridir ifa eyle tez,
(Gördüğün her yerde komünizmi ez...)

Enver TUNCALP

İlim ve Kur'an

Zübeyir KOÇ

Evet uhterem okuyucular. Hiç bilenle bilmiyen; kötülük edenle etmiyen; temizle temiz olmiyan; âdille âdil olmayan bir olur mu? Buna en güzel cevabı, büyük insan, vatan aşığı, istiklâl mücahidi rahmetli Akif'te buluyorum. Akif bu âyetin manzum izahında:

«Olmaz ya... Tabii. Biri insan, biri hayvan!» diyerek bir mısradâ izah edivermiş bunu. Bu âye-i Kerimeyi yine Resuller Resulü, âlemlerin güneşi «Beşikten mezarâ kadar ilmi arayınız (talep ediniz)», «İlim Çinde* (çok uzaklarda) bile olsa arayınız, öğreniniz», «Hikmet Müslümanın kaybolmuş malıdır, nerde bulursa alır» diyerek de ne güzel anlatıvermiş bizlere. Heyhat ki bugün nice gören gözler görmez, anlıyan kafalar anlamaz olmuş. Nerde o vaktiyle aylarca yürüyerek ilim arayanlar; nerde o duyduğu yeni bir bilgiyi öğrenmek için Edirneden kalkıp Semerkanda gidenler?.. Ayların, hattâ yılların günlere, günlerin dakikalara indirildiği bu günlerde, nerde o ilim aşığı insanlar?.

Yarabbi! Nedir bu hal böyle? Bugün bana satılanlar, baan öğretilenler.. Bunlar benim malım değil, bunlar benden değil. Fakat şurada, faziletten birşeyler görüyorum. İşte onlar var ya; onlar benim. Benim amma acaba ben hâlâ niçin uyandırmıyorum. Malıma, benden olana sahip olmuyorum? Niçin dedemin at oynattığı ülkelerde, ben jetlerle gezemiyorum? Beni ipnotize eden elleri hâlâ bulamıyorum? Fakat ben yaşamak istiyorum ve beni uyutanları tanımak, bilmek istiyorum. Ben artık nefsimin arzularının peşinde değil, ilmin, hakikatın, ahlâkın peşinde koşmak, fezada yolculuk yapmak istiyorum.

Bana, «Seni dinin geri bıraktı, din adı

«Oku! Seni yaratan Rabbinin ismiyle...»
«Hiç bilenlerle bilmiyenler bir olur mu?»

Kur'an-ı Kerim

na neyin varsa atacaksın. O zaman kurtulacaksın.» diyorlardı uykuında. Ben artık uyandım dostlar. Etrafıma bakmıyorum. Kur'anıma sarılıyorum. Dinimi inceliyorum. Nerde o bana söylenenler, arıyorum, bulamıyorum. Benim Kur'anımda, fazilet dolu, ilim dolu.. İlim için, insanlığın selâmeti için, ne varsa orada. Orada dünyanın «Sarı Öküzün Boynuzları Üzerinde» oldugundan bahisler yok. Orada ahlâka aykırı, insanlığın fenalığını isteyen hiçbir şey yok. Ya bana söylenenler, yutturulmak istenenler nerede?..

İşte ben, şu andan itibaren bütün gücümle haykırarak diyorum ki: Ey görenlerin görmez gözleri! Açın Kur'an'ı Kerim de onun ilim hakkında söylediklerini görün. Bana martaval okuyanlardan bahsetmeyin. Bana hakikatı bırakıp bâtilâ sapanları göstermeyin. Ortada Kur'an gibi bir purianta varken, «Falan hoca şöyle söylemiş, böyle yazmış..» demeyin. Madem ki onlar görmüyor, siz bari gözlerinizi kapamayın! Bir Âyet-i Kerime, bir Hadis-i Şerif gösterin bana ki, ilmin aleyhinde olsun.

Ben şimdi artık meseleyi yice anlamış bulunuyorum. Kabahat ne Kur'an'da, ne de dinde. Kabahat onu yanlış anlıyan bende ve sende. Kur'an-ı Kerim bize:

«Doğru olunuz» der de, biz olmazsak; yalan söylemeyin der de, biz söylersek; âdil olunuz der de, biz olmazsak; temiz ilunuz der de, biz olmazsak; hırsızlık yapmayın der de, biz yaparsak; dedikodu yapmayın der de, biz yaparsak; annenize babanıza itaat ediniz der de, biz etmezsek; okuyan der de, biz okumazsak... Kabahat Kur'anda, öyle mi?!

MUCİZE ve İ

PROF. DR.

Kur'anı Kerimde ve hadislerde bazı hükümler ve beyanlar vardır ki, mantık ve şuurla kabul edilebilecek mahiyette değildir. Bunlara mucize denir. Cenabı Hak bazı cahil kavimleri imana davet edebilmeleri için peygamberlere bu kabil hadiseleri göstermek yetkisi bahsetmiştir. Hattâ Hz. Musa gibi peygamberlerden bazılarını peygamberliklerinden bizzat şüpheye düşmemeleri için, böyle bir vazife ile Allah tarafından tavzif edilmiş olduklarına inançlarını takviye eylemek maksadıyla de mucizeler gösterilmiştir (1). İslâm dinini kaynakları olan Kur'anı Kerimle sahih hadislerden değil, bazı yabancı şahısların kitaplarından öğrenmek isteyenler mucizeye de inanmazlar. Halbuki Kur'anı Kerimde mucizeye müteallik âyetler sayılamıyacak kadar mebzuldür. Bilhassa Hz. Musa ile Hz. İsa hakkındaki âyetler okunmalıdır. Hz. Muhammed zamanındaki kavimler kendilerinden evvelki kavimlere nazaran akıl ve fikrî inkişaf bakımından mütekâmil olduğundan, böyle kavimlere daima akıl ve mantığa hitap eden hükümlerle müzeyyen ve muhteşem Kur'anı Kerim gibi, bugün dahi dünyanın dört köşesinde her dile tercüme edilerek tetkik edilmekte olan üstün bir kitap gönderilmiş olması, İslâmiyetin en müsbet mucizelerindendir.

Hurafelere gelince, bunlar hakiki İs-

lâmiyeti hiç anlamamış olanların veya is- lâmiyetle alakası olmayıp da halk arasına sokulup halka okuması ve zihniyet dağıması ve dinde tefrika için uydurulan akli ve mantık hududundan uzak, Kur'an ve hadislere aykırı masal ve safsata

Milliyetin Çeş

Bay yazar;

Artık sizin anladığımız mânada köksüz, katı beyinli bir çevreyi yıllar du geride bırakalı. «Dört direk arası» şeti altında sıraladığımız o karamsar guların zamanımızla hiçbir alakası mamıştır.

Otuz altı yıldır Cumhuriyet hayatı şadığımızı nasıl unutuyorsunuz? Dev oğlu kervanı gibi sıraladığımız kapkar simler şimdi ancak gûya garpılaşıma dasına düşenlere söylene idi, daha yer de olurdu. Dügündüğünüz gibi ne eski ta, ne eski hacı, ne de eski hoca kalınır; şimdi onların yerini aydın duyul aydın fikirler işgal etmiştir. Göbek öpürürmen, plâj kıyafetinin ve yaldızlar boyanmanın iyiliğine, güzelliğine inandınız için esasen size söylenecek lâf olmasması gerekir.

Bahsettiğiniz kopkoyu cehalet çoktur. Hükümsüz yaşamağa, azınlıkta olmasa münevverlerin silgisi altındadır.

URAFELER

ŞAKİR BERKİ

binden hâdiselerdir. Mesela, filân dini kitabın neşrine mâni olunduğu zaman zelzeleler, yangınlar, tufanlar vukubulacağını iddia olunması; filân dini neşriyat yapan şahıs hakkında kanuni takibat yapıldığı vakit belâlar tevali edeceği gibi söz-

ler ve yazılar hep hurafeden ibarettir. Mesela Hz. Peygamberin bir evladı dünyaya geldiği sırada halktan bazıları ay tutulmasını bu doğumla ilgili zannetmişler ve yüce Muhammede müjde diye koşmuşlardı. Büyük Peygamber, böyle tabii hâdiselerin bu doğumla hiç alakası bulunmadığını ihtar etmişlerdi.

(!) Yazarına

Evet bay, Avrupalıların hep kötü taraflarını alıyoruz; çünkü taklitçilik hevesindedeyiz. Avrupalılaşmak yine yalnız sizin aradığınız mânada dans etmek, plâja gitmek, balolar tertiplemele mi bitiyor?

Bence yine böylesi insanın atisi de mezarlıktaki sessizlik kadar korkunç ve soğuk olur; gerçek diye düşündükleriniz aslında bunlar gibi yersiz, köksüz duyulardır.

Eğer çalışmak, sağa sola dil uzatmak, hakikati konuşmak bir mugalata baskısı şeklinde vasıflandırmaksa; yine yanıldığınızı hatırlatırım.

Zira mânevî yönden nitelik sahibi olduğunuz açıkça anlaşılıyor, oysaki çalışmak istiyorsanız milletin ve devletin hayrına olacak meyveler vermeyi kendinize millî ve mânevî şiar ediniz.

Gönlünüz rahat, bundan böyle yazılarınız istenen verimde olsun dileğiyle.

Ertuğul ÖZTORUN

Dini ve binnetice İslâmiyeti sevdirmek, herkese kabul ettirebilmek için her şahsın neşriyat yapması İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin sarîh hükümleri meyanındadır. Ancak, halkı ve bütün milleti dine itibar ettirmek için Kur'an ve hadislerdeki güzel hükümlere istinad eyleyen risaleler, makaleler ve kitaplara ehemmiyet vermek, ilmi, dinî ve millî bir vazifedir.

İnsan şuurunun ve aklının alamıyacağı ve Kur'an ve hadislerle teyidine imkân görülmeyen sözler ve yazılarla din ilmi yapılamaz; yapılsa bile okuyucularını tatmin edemez, hattâ bazı okuyucuları İslâmiyet bunlar mı, diye acı acı suallere sevkeder.

Yirminci asırda İslâmiyet, müsbet metodlarla, yani Kur'anı Kerim ve sahih hadislerle istinad eyleyen sohbet ve neşriyatla yapılmalıdır. Böyle sohbetlere ve neşriyata vâki olan her itiraz akim kahr.

Prof. Dr. Şakir BERKİ

1) Bu hususta bakınız: Şakir Berkî, Kur'anında Peygamberler tarihi, 1958.

de puatrin bulmuşlar. Ben bunun arâzını tesbit edemedim. Fakat Hakkı cidden pek korktu. Dünya ona zehir oldu. Hastalığını ondan saklamak lâzımken saklamamışlardı. «Bana hasta muamelesi değil, doktor muamelesi yaptılar.» demmişti. Aksi gibi şeker hastalığı da vardı. Hakkı tabiatındaki inceleme itmesi dolayısıyla bu iki hastalığa ait almanca, fransızca ve İngilizce yetkili şahısların eserlerini hatmedip duruyordu. Okudukça da mâneviyatı bozuluyordu. Pek sıcak bir aile muhitinde olmasına rağmen Hakkı artık eski Hakkı değildi. Bir gün kendisine getirdiğim fransızca bir edebî mecmuayı kaldırıp yere attı. Hemen her Pazar beni beklerdi. Fakat ben, yerim uzak olduğu için seyrek gidebiliyordum. İsrarım üzerine bir aralık izin aldı. Armutluğa gitti. Dönüşte Pazar günü «Bizim İzzettin gelmedi.» demiş. Biraz sonra da yatmış. Ertesi sabah Hakkıyı yatağında ölü buldular.

Hakkı tam mânasiyle her şeyi ilim usulüne göre inceliyen ciddi bir zekâyâ sahipti. Hissiyata kapılmıyordu. Münakaşacı değildi. Karşısındakini kırmaktan korkardı. Taşkınlıktan nefret ederdi. O tıp sahasında Türkiyenin yetiştirdiği en iyi cildiyecilerin ön safında gelir. Hem pratik, hem de ilim bakımından. Fakat Hakkı yalnız tıp sahasında kalmamıştı. Umumi tıp felsefesi ile de alâkardı. Hatta ondan fazla da umumi biyoloji ile meşgul olurdu. Tıpkı milliyetçilikle alâkası gibi. Görüşleri geniş ve derindi. Muharrirler arasında bilhassa Renan'ı pek severdi. Taine, Anatol France, Paul Valery'ye hayranı. Bir hâtıra olarak söyleyeyim. Paul Valery'nin hâtıraları arasında bir gün şu cümleye tesadüf ettik. Paul Valery diyor ki: Abdülhamit «Bizim millî şairlerimiz ne olgunmuş.» demiş. Sonra Paul Valery ilâve ediyor. (Bu «olgun» sözü işini bilen bir insanın sözüdür.) Hakkı ile ben Valery'nin bu mütalâasına hayret etmiştik. Çünkü ikinci Abdülhamidi okuması ve yazması olmıyan bir kimse larak biliyorduk. Bu meseleyi halledemedik. Hakkı öldükten senelerce sonra (Mecmua-yı Ebüzziya'da Ab-

dülhamidin sarayında bir edebî mahfel kurulduğunu, Ebüzziyânın da oraya devam ettiğini, fakat Ali Suavi'nin davet edilmesi üzerine âzaların gitmekten istinkâf ettiklerini) okudum. Sultan Hamidin edebî alâkası belki buradadır.

Hakkı, biyolojistlerden Jean Rostand'ı pek severdi. Bizde genetiğe ilk merak eden şüphesiz Hakkı'dır. Fakat bunda Hakkının üstadlarından cildiye mütehassısı büyük Fransız âlimi Touraine'in tesiri olduğu muhakkaktır. Malûm ya Touraine genetiğin üstadlarındandır. Hakkının içtimalî düşünceleri ve ırkçılık görüşü şüphesizki Jean Rostand'dan mülhemdir. Fakat Rostand'ın biraz sola kaçmasına rağmen Hakkı onu iyice süzmesini bilirdi. Bugün bu sevdiği müellifin Fransız Akademisine âza seçildiğini işitseydi, ne kadar sevinir ve kaç kahkaha atardı. Hakkının hususiyetlerinden biri de, dindar olması idi. Kore şehitleri için Fatih camii'nde yapılan mevlût günü camiin karşısında olan Hakkı'nın apartmanında idim. Bırdenbire ağlamaya başladı. Hakkı pek iyi bir mütehassısı. Servetini muayenehanesindeki muvaffakiyeti ile temin etti. Memur doktorluğa kıymet vermez ve alay ederdi. Tabii ben de dahil. Fakat tahtun sevgi ile o da sonunda bir hastahane de cilt mütehassısı oldu. Hakkı bir folozoftu. Tıbbiyenin pek nadir yetiştirdiği kültürlü mütefekkirlerden biri idi. Diğer iki arkadaşının arasında pek mutena bir yer alan bir şahsiyet. Hakkının felsefî cephesini görmeden yalnız milliyetçiliği üzerinde durmak yanlış olur. Allahısmarladık Hakkı.

13/12/1959

ORKUN BASIMEVİ

Vecihi Öğütçüoğlu tarafından Ankarada Denizciler Caddesinde kurulan Orkun Basimevi faaliyette geçmiş bulunmaktadır. Arkadaşımızı candan tebrik eder, Orkun Basimevi'nin Türkiük hizmetinde başarılı olmasını temenni ederiz.

Milliyetçi Genç Şairlerimiz Nu : 5

A z m i G ü l e ç

Ziya Hacıoğlu

1924 te Fatihte doğan Azmi Güleç, yüksek ziraat mühendisidir. Yedi sekiz sene evvel «Yemin» isimli bir şiir kitabı çıkarmıştı. Geçen sene «Fetih Yıldızı» isimli İstanbulun fethini anlatan ve işleyen eseriyle şahsiyetini ortaya koymuş, edebiyat âlemine kabul ettirmiştir.

Şiir piyasasını kof şöhretlerin mak-satlıların istilâ ettikleri bir sırada gerçek şiiri ve gerçek düşüncemizi ortaya koyması bakımından her zaman takdire ve tebriğe lâyık şairlerimizden biridir.

Sade bir dille bizim düşüncümüzü işleyen ve bunda da muvaffak olan Azmi Güleç, bir şiirinde Fetih kucaklama tarzında söyleyerek:

«Bizans» seferinden dönmeyin geri,
Sırmalı bıyıklı leşgerimiz hey!
Vardar'dan, Tuna'dan attık Frenki
Biçilmez cihanda değerimiz hey!
Halden ayan beyan olur gelecek,
Peygamber gavlince değişmez gerçek,
Bugünden tezi yok «Bizans» düşecek
Yazılmış üstüne seferimiz hey!

O zamanki ruhumuzu yaşatmak istemiştir.

1953 ün yirmidokuz Mayısında o kutlu ve muhteşem günün sabahını bakınız nasıl dile getirmiştir.

Bir rüzgâr esiyor surlara karşı,
Bir rüzgâr ki tekbir almış ordudan.
Yüce bir imanı doldurmuş ciğerlerine
Gün doğusundan
Maltepe sırtlarına bir yıldız inmiş
Bir yıldız ki şavkı vurmuş surlara
Esrarlı perdeleri düşmüş Bizans gecelerinin

Topkapı'dan surlara.

Bir destan şairi olarak karşımıza çıkan Azmi Güleç'in aruza hâkimiyeti çok mühimdir. Bugün bir kenara atıldığı sanılan aruz veznini, bütün hususiyetleriyle kullanan eskilerin yanı sıra bulunan gençlerden biridir. Bir rübâisinde bu husus açıkça görülmüyor.

Ellerde kılıçlarla seferden sefere

Koştuk, biz asırlarca zaferden zafere,
Hep böyle seher vakti giderdik akına
Tarihi fetihlere donatmak üzere.

Başka bir rübâisi:

Bir ordu ki, her çağda akından geliyor
Al kanlı şafaklar arasından geliyor
Tarihe şeref tâcı, zaferler yaratan
Türk'ün, bu şehamet ki kanından geliyor.

Türk'ün irki hususiyetlerini, imanını, kahramanlığını, din kuvvetini, büyük bir vukulla ortaya koyan Azmi Güleç, son zamanlarda «Malazgird Destanı» üzerinde çalışmaktadır. Birbiri arkasında güzel şiirler neşretmiştir.

İleride çok daha güzel şiirler vereceğini ümid ettiğimiz şaire muvaffakiyetler dileriz.

TOPRAK

Oluş sende; sonuç sensin;
Herşey sende nyana toprak!
Hürriyeti, yalvarmayı,
Borçluyuzdur sana toprak..

Fıskırır senden bereket;
Sendedir her türlü servet;
Verirsin nbin çeşit nimet,
Sensi nbiye ana, Toprak!

Derde deva kaynak sende;
Kara sende, al, ak sende..
Çeşni, âhenk, revnak sende;
Ca nkatarsın cana toprak..

Bir veririz bin kat verir,
Yaşamaya bir tat verir,
Varlığını hayat verir
Karıştırın kana toprak!

Senin için feda canlar;
Sevmiyen seni ne anlar;
Üzerinde bir vatan var
İşte sözüm ona toprak!

Battaloğlu A. N. DİNÇER

Zulmetten Nura kavuşan bir Türkle yapılan konuşma

Alaâddin Gürün

Altı aydırberi bir beyanname ile, yedi yaşındaki bir çocuk saffetiyile Kur'ana sarılarak materyalizmanın zalim pençesinden kendini kurtardığını ilân eden «Şevket Kösemene» ağabeyimiz — ağabey diyorum. Çünkü: Artık müslüman olmuştur. Müslümanlarsa kardeşirler — mahalli ve Türkiye dahilinde bir alâka görmedi. Yalnız «Hürsöz» ile bizim «Toprak»dan başka... Toprak, bu kurtuluşu ilân eden beyannameyi, 55 inci sayıda aynen, «Hürsöz» de, kurtuluş hikâyesini anlatan başka ve uzunca bir yazısını ayrıca tefrika etmiş bulunuyorlar.

Diğer mukaddesatçı neşriyatımız neden alâkadar olmadı. Bunu bilmiyorum. Bildiğimiz bir şey varsa, o da, bir Alman, bir İngiliz müslüman olunca alâka çeker de, bir Türk müslümanlığa döndüğünde neden lâıyk bir alâka gösterilmez. Halbuki hence, bu daha mühimdir. Neyse...

Materyalist ve solcuların, imandan habersiz yetişen, işgal ettikleri gençlerden, yakayı kurtarma cesaretini gösteren Şevket Ağabeye, şu dört soruyu yazılı olarak sordum ve yazılı olarak da cevaplandırılmasını rica ettim.

Sorular:

1— Müslümanlığınıza, kavuştuğunuz huzura şükrediyor musunuz?..

2— Sizin millî cepheden kopmanız, ve kafanıza zehirli fikirlerin yerleşmesi nasıl oldu? Mümkün olduğu kadar anlatılabilir misiniz?..

3— Kurtuluşunuz nasıl oldu. Bunu da hülâsaten rica ediyorum.

4— Sizi tuzaklarına düşüren millî hasımlarınızla, başkalarını da tuzaklarına düşürmemeleri için, onlara karşı mücadele etmeniz lâzım, yapabilecek misiniz?

Aldığım cevapları aşağıda aynen iltibas ediyorum.

Cevaplar:

1— İslâmiyeti kavramaya başladığım gündenberi huzurum sonsuzdur. Mes'ut olma bakımından önceki günlerimden çok farklı durumdayım. Dünyanın çeşitli gün

lük sıkıntıları içinde, meyas olmağımı belderken daire arkadaşım (R.S.) saadetten taşan coşkununun sebebini sorar durur.

Bu hal, İslâmiyetin taklitinden tetkikine yükselen herkesde görülebilir. Çünkü, onlar, dünyevi çilelere katlanmayı, hakkın rızasını kazanabilmek için sebep sayarlar. Allahın, kendilerini daimi olarak dertleriyle başbaşa bırakacağına da inanmazlar.

2— Millî cepheden kopmak da ne demek?. Millî kelimesi çok anlamlara gelir. Memleketimizde cephe diye de bir şey bilmiyorum.

«İdeolojaların fikriyatı üzerinde, her aydın gibi biraz durmaya çalıştım, hâdiselere karışmaktan kaçındım. Zehirli fikirler mevzuuna gelince:

Her fikrin zıddı, kendisi için zehirdir. Bazı aydınlar, fikirler karşısında «Objektiflik» tasarlardı. Dine inanan her kimse için Allahın emirleriyle çatışan her fikir zehirdir. Avama bundan kaçınmak, şlime de bunları, tahlil, tetkik ve tenkit yararır. Şunu ilâve edeyim: Bir fikrin Allahın emirleriyle çatışıp veya çatışmadığını iyi tetkik etmek gerekir. Herkes canının istediği fikri cennetlik, istemediğini de cehennemlik yaparsa, ifrat ve tefrite düşer. Bu halin bile Allahın emirlerine çatışacağı tabiidir. Bu izahtan sonra şunu anlatayım:

Günümüzde sosyalist nizamların bütünü kendini ve cemiyeti ilâhi kayıtlardan âzade sayan, gafil kimselerin, ekonomik görüşleri altında hazırlanmıştır. Bunun için, bu fikirler daha ilk noktada İslâmiyetin önünde çökmeğe mahkûmdur. Allah, Kur'anın müteaddit yerinde, kullarının rızıkına kefil olduğunu belirtiyor. Komünistler, mülkiyet esasına dayanan rejimlerde insanların — işçi — acından öleceğini, ileride daha da ölmeye mahkûm olduklarını kabul eder. Bunun için, toplumların ancak komünist nizamında karınlarının doyacağını telkine çağırır. Allah

bir kavme, rızık darlığını musibet olarak verince, insanların kuracağı sistemler bunu durduramaz. O kavim çabalar, bunılır durur. Böyle bazı bunaltmalarda hikmet vardır. Akli olanlar, arar bulurlar.

Zehirli fikirlerden neyi kastettiğinizi şimdi size ben sorabilir miyim? Kastınız, İslâmiyetle çatışanlar ise cevap vereyim:

Bir müddet «Gökalp»ın, «Atsız»ın yazı ve fikirleri üzerinde kısaca durdum. Bizdeki fikirlerin mülhem olduğu Avrupa fikriyatında, Durkaym, Nice, Nazizm ve Faşizm'in esasları üzerinde, Türkçe neşriyat üzerinde rastlayabildiklerimi ancak okuyabildim. Komünist şair Nazım Hikmetin şiirleri Marksist fikirlerle de beni temasa getirdi. Tekrar edeyim bunlar üzerinde tam tetkikat yapabilmemiş değilim. İslâm dininin kösteklendiği cemiyetlerde ya batıl dinler yaşar, veya insan görüşleri o cemiyetin nizamını temin eder. Böyle cemiyetlerde de, Marksizme dayanan çeşitli sosyal görüşlerin içinde, insanların bunalması tabiidir.

3— Kurtuluş diye isimlendirdiğiniz, İslâmiyete geçişimdeki âmilleri sıralıyorum.

«a» Rüyalar:

Rüyaların günlük hayatta, tabirnamelerdeki izahlar içinde bir çoklarının çıkması beni düşündürdü. Bu husus okulda öğrendiklerimizle hiç bağdaşmıyordu.

Pek sıkıntılı bir gütümde gördüğüm tek bir rüyayı hiç unutmam. Arkasından sıkıntım giderildi. Rüyamda pek çok minarelerde ezan okunuyor, ben de hızla camiye gidiyordum. Geçtiğim sokağın iki tarafında dükkânlar vardı. Yığınla ekmek çıkartılıyordu.

Uyandığımda hemen kalkıp namaz kaldım.

«b» İkinci mühim âmil, Siirt mıntakasında köyde vazife yaparken karşılaştığım muhterem «İmam Fahrettin» oldu. Cebir, geometri, tarih okuyan hocayı 5 — 6 sene önce ilk defa gördüğümde hayret etmiştim. Gördüğüm hocalar şimdiye kadar sadece Kur'an okurlardı. Namaza başlamama sebep oldu.

Namazı bıraktım, çok şiddetli bir kaza atlatmakta ilk mânevi tokadı yedim (Muhterem Said Nursinin, «Lem'âlar» ad

lı eserinde bahsettiği şefkat tokatlarının şiddetisinden) Laboratuvarında da fizik, kimya deneyi yapar gibi, hallerimi hep müşahade ettim. Namazı bıraktım, tokat yedim, başladım rahat ettim. Tekrar bıraktım belâ geldi, Materyalizmin derin kuyusuna düşen şu muannit kafa artık idrak etti ki; mahdud maddî isimlerin gösterdiklerinin ötesinde Kur'anla bildirilen bir gaipler âlemi var. Bunun daha ötesi de var. Asıl varlık ve âlem gözlerimizin görebildiklerinin ötesinde başlıyor.

«c» Muhterem kardeş Sait Çekme-gil takıldığım pürüzlerin temizlenmesinde.

«d» Risale-i nur» yayınları da, beni tam itminana yükseltmede hakkın birer vesilesi oldular.

4— «Tuzâğa düşüren hasımlar» tabiri kültürel alanda yer almaz. Fikren kuvvetli olan aşağıda olanları daima tesiri altında bırakabilir. Kendilerinden fikren faydalanmak için arkalarından koştuğum kimseler, Türkçü hocam muhterem Arif Nihat Asya'dan, solcu Kemal Yalazkan'a kadar çeşitlidir. Çevremde, yalnız, gütümüzün ilim ve meselelerini bilen İslâm âlimleri yoktu. Bunun için İslâmiyetten bahsedecek her şahsa «yobaz» deyip çıkıyordum.

Kendilerinden o zamanlar için faydalandığımı sandığım kimseler, hakikatte, inkâr yolunda hızla ve daha da uzaklara gitmemi sağlamışlardır. Batıl yolun uzunundan dönüş de tabiatıyla geç oldu. Hâlâ o seviyelerde duraklayan tanıdıklar çıkarsa karşıma, kendilerine tartışma açmak yoluyla faydalı olmak isterim.

«Lem'âlar» (Lem'âlar) (Lem'âlar) (Lem'âlar)

KÖY ENSTİTÜLERİ VE SOLCULUK

Genç arkadaşımız Mustafa Demir'in hazırladığı Köy Enstitüleri ve Solculuk isimli eseri 78 sayfa ve 250 Kırş. fiatla satışı çıkmuş bulunuyor. Köy Enstitüleri ve Solculuk hareketlerinin iç yüzünü öğrenmek bakımından her uyanık Türkün okuması lâzım gelen bu eserden dolayı Mustafa Demiri tebrik ederiz.

Seyahat Edebiyatı Üzerine ve Vagon Penceresinden

Yazan: İsmail A. SARAR

Bizde gerçekten kısır olan bir saha da seyahat edebiyatımızdır. Bütün ulusça bir şiir hastalığına tutulmuş gibiyiz. Yedisinden yetmişine hepimiz de şairiz, ozanız. Bu acaba yaşayışımızın, bünyemizin olusundan mı bilmem. Yüzyıllar boyunca şiirimiz dalgalanıp durmakta.

Öteki edebiyat türlerine ilgimizin derecelerini incelemek ve üzerinde araştırmalar yapmak gerek. Edebiyat kütüphanelerinde bazan bu türü, gezi edebiyatını inceleyen eserleri arar dururum. Çok zaman ellerim boş kalır. Ve bir ara düşünürüm. Yurdumuz, her köşesi, her bucağı başka başka yönler, manzaralar gösteren yurdumuz gözlerimin önünden bir film gibi geçer. Her sahnesi, her perdesi ayrı bir özellik taşıyan bu görüntüş bazan göğsümü kabartır, bazan da gözlerimde birkaç damla yaş duyarım.

Yunus'u Sarıköy'de dolana dolaña uzayan yolların başında bir elinde âsası, öteki elinde divanı ile görür gibi olurum. Tren Bozkırı, kır tepeleri selâmlarken yaylalar başlar yükselmeğe. Bu yükselen dağlar Toroslardır, Toroslardan öte elinde sazı ile Karacaoğlan çıkar.

Boz dağların üzerinde kurulmuş kıl çadırlar, yağız atlar. İşte derim şu dört nala giden yolcu Osman Gazidir.

Yıllar Sakarya'nın çağıldayışı gibi akarken 22 gün - gece Sakarya'da gözlerine uyku girmiyen Mustafa Kemal'in sesini duyar gibi olurum.

Bütün bu düşünceleri bana İbrahim Minnetoğlu'nun (1) Vagon Penceresinden adlı kitabı düşündürdü. Bu kitap bizde seyahat edebiyatımız türünün yepyeni bir örneği. Daha önce bu yazılar gazetelele yayınlanmıştı. Ama doğrusunu isterseniz o zaman da bunları parça parça okumuştum. Fakat bende bugünkü etkiyi yapmamışlardı. Bugün onları toplu olarak okuyunca bütün yurdumun kişilerini, gerçek dertlerini biraz buruksu ama gerçek olarak görüyoruz. Minnetoğlu onları o ka-

dar güzel ve yerli yerinde sıralamış ki, kitabı okurken yolculuğa Haydarpaşa'dan başlıyorsunuz, bir yandan Erzuruma, öte yandan Vana, Ardahana, Erzincana, hattâ unutulmuş köyümüz Ağvan'a bile gidiyorsunuz. Bakıyorsunuz bu yazılar arasında dertlerimiz, kaderimiz anlatılırken yazar heyecanlanıyor, satırlar düz yazı olmaktan çıkıp şiirleşiyor. İşte bir örneği:

«Bey dağı, Derme suyu,
Murat çayı, Gündüzbey bahçeleri,
Bir yanık maya söyler gibidir;
Geceleri!..
Petürgeden, Arapgirden, Kahtadan,
Kaysı gelmiş sıra pazarına
Yok mu müşteri?..
Yol yok, sila yok.
Yorgun düşmüş Avganlımın dizleri!..

Kaşına gözüne kurban;
Ağvan güzeli!
Ben gurbete düştüm düşeli;
Yeşil kurbağalar öter mi güllerde!..
Balından pestilinden vazgeçtik;
Selâmını esirgeme bizden!.

Türkü olmuş Malatyam
Senin halin dillerde,
Yiğitlerin iş peşinde gurbet ellerde.
Di haydi Fırat!
Haydi biraz koş biraz!
Ova ova, buğda buğda;
Coş biraz!..
Su sesi, çiçek kokusu,
Kaysı bahçeleri,
Bal misali şeker şerbet dilleri.
Bu yerlerden gayri yerde görmedim;
Yiğitin cömerdini, sürmeli mi nedir acep gözleri!..

Kaşına gözüne kurban ak gelin!
Balından bastığından vazgeçtik
Selâmını esirgeme bizden.
Bir tas su olsun, sun içelim testinden!..

Tohma suyu, Derme çayı,
Fırat, Murat can damarın gibidir.
Sen yiğit büyütürsün el ahr

Afyonda

Akif günü

Anadolu'nun içtimalî, tarihi bünyesinde büyük yeri olan güzel Afyon'umuzda Dr. Sadettin Aygen, Uğur Yüksel, A. Rıza Gültekin, Selâhattin Çetin ve H. Hüseyin Çetinalp'in teşebbüsleriyle kurulan «Afyon Kültür Cemiyeti» ilk feyizli teşebbüs olarak Mehmet Âkif gecesini tertip etti.

2 Ocak 1960 Cumartesi gecesini örnek Türk generali Naim Üresin'in bahsettiği imkânlarla Orduyei sinema salonunda hın cahıncı dolu heyecanlı bir topluluğun ıştırakiyle bandonun çaldığı İstiklâl Marşı ile program saat 20.30 da başladı. Ticaret Lisesinin genç ve enerjik öğretmenlerinden Uğur Yüksel'in veciz açış konuşmasında cemiyetin gayelerini izah etmiş ve geceyi telefon, telgraflarla tebrik edenler,

Ne garip halin var Malatya:
Toprağın her mevsim katar katar
Gurbete yolcu çıkarır!..»

Nesirin konuşamadığı yerlerde yazar duygularını şiirleştirirken bütün yurdumuzu bir çevre gibi bir baştan bir başa anlatmaya çalışıyor. İçlerinde yepyeni konular, traktör, pancar, alta, aday gibi yazılarında kendi görüşlerini yurdumuza yararlı olacak şekilde sıralarken bu yurdon çocuğu olmanın gururu içinde olayların içinden sesleniyor. Onun bu sesi bazan acı, bazan yalvarış, bazan dertleşme halinde ama gerçek.

İşte bütün bu yönleriyle Vagon Penceresinden'i yalnız sanatseverlere değil, yediden yetmişe hepimizin okumasını salık veririm.

(1) İbrahim Minnetçü, Vagon Penceresinden, Hilâl Yayınları, Ankara.

ayrıca davete icabet ederek gelen Konya avukatlarından Ağah Oktay Günr'e teşekkür etmiştir.

Seydi Gültekin adlı bir genç lise talebesi Akif'in hayatını anlatmış, arkasından Kemal Çakmaklı ve Tezer Bocutoğlu isimli gençler de Akif'in iki şiirini büyük bir başarı ile okumuşlardır.

Birsen Özçelik isimli genç bir kızın İstiklâl marşının B. M. Meclisinde kabulünü okumasından sonra Konyadan davet edilen genç hukukçularımızdan Ağah Oktay «Tarih boyunca Türklük ve Mehmet Âkif» mevzuunda çok heyecanlı ve defalarca alkışlanan konuşmasında meselelerimizi ilmi ve içtimalî bir görüşle ele alarak:

— Türk milleti dimdik ayaktadır. Milletimizin, mukaddesatımızın düşmanı, vicdanını, haysiyetini satmış, aşağılık duygusunun zebunu, bağrında komünizm yılanı çöreklenmiş vatan hainlerine hayat hakkı tanımayacağız, demiştir.

Müteakiben sahneye konan «Hasta» şiiri gençler tarafından ustalıkla temsil edilmiştir. Arkasından Yüksel Samantır'ın okuduğu «Azimden sonra tevekkül», Şükran Sakarya'nın okuduğu «Secde» şiirleri takdirle karşılanmıştır.

«Âkif'in milli cephesi» mevzuunda, genç vatanperver öğretmen Uğur Yüksel akıcı ve coşturucu konuşma yapmış, Cengiz Sepin, Tülây Keskin, Sabahattin Genelioğlu isimli gençlerin okuduğu şiirlerle heyecanın son haddine vardığı bir sırada Âkif'in şiirlerinden süslenmiş «Çanakkale tablosu» ezan sesleri arasında temsil edilmiş ve yaralı mehmetçiğin (Erkut Karaosmanoğlu) şahadeti salonu göz yaşlarıyla dolduran seyircilerin sevgi ve coşgun tezahürlerine sebep olmuştur.

MUSTAFA KEMAL BALKANLARDA

Arkadaşımız Altan Deliormanın hazırlayıp Türkiye Yayınevini nnesrettiği bu eser de büyük asker Mustafa Kemal'e ait yeni bilgiler vermektedir. Atatürk'ü daha yakından öğrenmek isteyenlerle, Atatürk'e gelişigüzel târiz edenlere tavsiye ederiz.

lacağımız ve öğreneceğimiz ancak aletler, vasıtalar ve usullerdir. Eğer durmadan «garpçılık, garpçılık!» diyenler batılı olu-
la bunu kastediyorlarsa, Türklerin fayda-
sına olan bu tekniği istemeyecek tek bir
milliyetçi yoktur. Fakat, garpçılık, bugün
bu cemiyeti ndostu olmayan bazı kimseler
ve birtakım şaşkalozlar tarafından ifade
ve telkin edilmeye çalışıldığı gibi Türk'ü
batılı milletler arasında milli vasıflarını
kaybettirip eritmek ise, bu kötü ve sapık
fikir her şuurlu Türk'ü karşısında bula-
caktır.

Dr. Cansever, bu suretle Türklük gövde-
sindeki bir çibani ele almış ve elindeki
millî neşterle bu yarayı deşmiştir. Mille-
timizdeki bütün mânevî varlıkları sinsî şe-
kilde yıkmaya çalışan malûm bir zümre-
nin gayesini, usta bir doktorun bir hasta-
lığı teşhiste gösterdiği maharetle tesbit
eden Hasan Ferit Bey'e göre, bu insanlar,
birtakım parazitlerdir. Cemiyetimizi bu
parazitlerden temizliyecek olan ilaç ise
milliyetçiliktir.

Dr. Hasan Ferit Bey'i yakından tanıyan-
lar, bu her bakımdan saygıya lâyık insan-
da Türk milletine has meziyetlerden ço-
ğunun toplanmış bulunduğunu bilirler.
1944 kepezeliği sırasında, Türk milliyetçi-
liğinin düşmanlarının zulmüne uğrayanlar
arasında bulunan muhterem doktor, bu-
gün mücadelelerle geçen hayatının en ol-
gun çağını yaşıyor. «Türkçülük Nedir?»
kitabı, bu olgun insandan beklenen eserle-
rin, ancak biri ve belki de en küçüğüdür.
Dr. Cansever'den Türk milliyetçiliği üze-
rine daha büyük çapta eserler beklemek-
te ne kadar haklı isek, Türk milletinin düş-
manları konusundaki sağiam ve geniş bil-
gilerini toplayan kitaplar istemekte de o
derece haklı oluruz. Hasat Ferit Bey, mü-
cadeleli hayatının tecrübeleri ile olgun ka-
fasının bilgilerini bir araya getirdiği tak-
dirde, bilhassa Türk gençlerine ışık tuta-
cak birçok eserler verebilecek kudrettedir.

Bu eser dolayısıyla hem Dr. Hasan Fe-

rit Bey'i, hem de kitabı yayınlıyan Da-
rendelioglu İlhan Bey'i candan tebrik ede-
rim. Milliyetçi gençlere düşen vazife bu
eseri hem okumak, hem de Türkçülük hak-
kında bilgisi olmayanlara okutmaya çalış-
mak olmalıdır.

N. SANÇAR

ARIF NİHAT ASYA KIBRIS'A GİTTİ

Kıbrıs'taki Celâl Bayar Lisesi edebiyat
öğretmenliğine tâyin olunan muhterem ho-
camız Arif Nihat Asya, aynı lisenin kim-
ya öğretmenliğine tâyin edilen eşi Servet
Asya ve oğlu ile birlikte Kıbrıs'a gitmiş-
lerdir.

Celâl Bayar Lisesindeki kardeşlerimizi
Arif Nihat Asya gibi bir hocaya kavuş-
tukları için tebrik eder, muhterem hoca-
mıza da her zaman olduğu gibi başarılar
dileriz.

BÜYÜK SIR

«Ete kemiğe büründüm,
Yunus diye göründüm»

Yunus Emre

Her lâhza vecdile aşka gelir de
Kendimden geçerim ben neyim diye
İçimde duyduğum ses yüksektir de,
Anlarım kendimi bir şeyim diye.

Etle kemik olan fânî varlığım,
Bu köhne hayatın her zerresinden
Gözümde canlanır boş mezarlığım,
Ürkerim kendimden, suyun sesinden.

Dilerim Tanrı'mdan Erenler gibi,
Bu büyük esrara ben de ereyim,
Kendini bu sırra verenler gibi
Bu dipsiz ummana ben de gireyim,

Kemal ÇORUH

Hüseyin Savaşın matbaamızda basılmakta olan UYAN isimli eserinden

TOPLAR, TOPÇULAR

1959 Mayısında Moskovada toplanan komünist yazarlar kongresinde bir konuşma yapan Sovyet diktatörü Kruşçef ediplere hitaben:

— Komünist cemiyeti kurma savaşımızda sizlerle düşen vazife büyüktür. Sizler bu savaşın topçularısınız, demiş, komünizmi yaymak için icap ettiği şekilde yazılar yazıp, eserler kaleme almalarını emretmiştir.

Komünist emperyalizmin, daha doğrusu Sovyetlerin, dünyaya hâkim olma, komünist bir «tek dünya» kurma arzusu ilk defa Kruşçef tarafından açığa vurulmuş değildir. Bu menhus ve menfur fikir komünizmin kuruluşu ile yaşıttır; ilk lider Lenin, ikinci belâ Stalin de aynı fikirde idiler; aynı bırsın, aynı arzunun zebunu diler.

Bilhassa II. Cihan Harbinden bu yana, hür âlemin harpten sakınmalarını, onların kendilerinden korktukları şeklinde tefsir ve mütalâa eden komünist zimamdarlar, hür milletleri bazen münferiden, bazen müctemian tehdit etmekten çekinmemekte, dünyaya hâkim olmak emellerini gizlememektelerdir.

İşte Kruşçef topçular dediği yazarlara bu hedefi göstermekte, bu hedef üzerine endah etmelerini istemektedir. Halbuki bu topçuların ellerindeki «komünizm topu» öyle acayip bir top ki, sadece kuru sıkı atışa değer namlusuna «hakikî» mermi konulursa geri tepiyor, hedefi değil, bulunduğu mevzii ve kullanan topçuyu berbad-ü perişan ediyor. Bunun içindir ki yazarlar, daima yalan yanlış yazmağa, bol keseden atmağa, hakikat yerine yalanı, doğru yerine yanlış yazmağa mecburdurlar. Eğer yazarlar aksine harekete cür'et edebilselerdi, komünist âlemede kaleme alınan eserler muhakkak ki, Allahı arayanlar, hürriyete susayanlar, aklıktan bıkanlar, partili kodamanlar, Sibiryada suçsuzlar, zindanda günahsızlar, kahrolsun Allahsızlar gibi adlarla nam alırlardı.

Cemil S. Barlasa göre sosyalistler komünizme düşman bir amma : Y A B İ Z D E ...

Bizde ve birçok memleketlerde, hâdiseler gösteriyor ki sosyalizm, komünizmin bir sevgilisi haline gelmiş bulunuyor.

Türkün siyasi tarihinde de sosyalist geçinen birçok teşekkül ve partilerin komünist veya komünizan oldukları tesbit ve ya ispat edilmiştir.

Bu cümleden olmak üzere 17 Haziran 1952 de kapatılan «Türkiye Sosyalist Partisi» hakkındaki iddianame aynen şöyledir.

İddianame

«— 20/8/950 tarihinde avukat Esat Âdil Müstecabioğlu tarafından tekrar faaliyete geçen Türkiye Sosyalist Partisinin, her hafta cumartesi günleri toplanarak taraftarlarını yetistirdiği, Salı günleri ise partizanları çalıştırdığı, Perşembe günleri de teşkilât işlerini görüştüğü, gizli olan bu toplantılarda, Koreye asker gönderilmesinin tenkit edildiği, komünistler aleyhinde tatbik edilmesi istenen ceza kanunundaki 141 ve 142 nci maddelerini ağır cezalar koymak üzere teşdit ederek komünist faaliyetlerini önemek isteyen hükümet icraatının aleyhinde buldukları, devamlı surette Diyalektik Materyalizm dersleriyle üyeleri, Marks'ın ihtilâlcî metodlarına göre yetistirmeğe gayret ettikleri, işçi sınıfı ile köylü sınıfı arasında propaganda yaparak iktidarı ele geçirmek suretile mevcut nizamı değiştirip Burjuva diye vasıflandırdıkları kapitalist sınıfı bertaraf etmek için tahrikçi konferanslar tertip ettikleri ve aynı zamanda rejimimizi, devletin umumî politikasını devamlı şekilde tenkitle Rus rejimini methettikleri, malî durumlarını geliştirerek partinin taazzuvunu temin etmek için yol kesmek suretile suç ikamı bile dikkate alacak kadar ileri gittikleri ve bu suretile Sosyalist Partisi maskesi altında komünizmin muayyen prensipleri dairesinde sis-

tematik bir şekilde çalışmaları tesbit edilmiştir.

Bu suçlarından dolayı yakalanamıyan Örfi Akkoyunlu hariç, 14 kişinin tevkifi talep olunur.»

Sanıkları ise şunlardır:

- 1— Esat Âdil (Parti Genel Sekreteri ve avukat),
- 2— Âsım Bezircioğlu (Edebiyat Fakültesi mezunu, merkez icra komitesi azası),
- 3— Mustafa Börtlice (İnşaat Teknisyeni, merkez icra komitesi azası),
- 4— Vahit Kıvılcım (Hırdavatçı, merkez icra komitesi azası),
- 5— Şükrü Kaya (Emaye fabrikasında tesviyeci, merkez icra komitesi azası),
- 6— Nurettin Sütkan (Matbaa operatörü, parti azası),
- 7— İzak Berkante (iddiaya göre, kadın tellâh ve plâj işçisi, parti azası),
- 8— Salih Alboran (Hâlde toptancı, merkez komitesi azası),
- 9— Resit Menteseoğlu (Caddebostanı plâjı sahibi, parti azası),
- 10— Kemal Özcan (Elektrik tesisatçısı, parti azası),
- 11— Yusuf Ahıskalı (Matbaacı),
- 12— Fethi Kızıllırmak (Lâstik fabrikasında usta, merkez icra komitesi azası),
- 13— Fehmi Kurucu (İktisat Fakültesi talebesi),
- 14— Veli Dolu (Edebiyat Fakültesini bitirmiş.)

Parti mensuplarının usulen hüviyetleri tesbit edildikten sonra Sorgu Hâkimi Abdülkadir Topuz, iddianameyi okudu.

NOT : Solculara ait liste bu listeden dolayı gelecek sayıya kalmıştır.

Ülküdaşların Sayfası

ANDIMIZ

İman dolu sinemiz,
Doğruluktur özümüz;
Volkan olsa söndürür
Hakkı tutan gözümüz.

Tarihlere şereftir,
Yükselmektir şanımız,
Yürekteki ateştir
Damardaki kanımız.

Kalbimizde tutuşan
Bu kan yine o kandır,
Kudretinden fıskıran
Ruhumdaki elhandır.

İsmail ERGİ

İTHAF

Milyonlarca Türkün kalbindedir yüce
varlığın
Bu topraklar senin en aziz hatıralarınla
dolu
Edirnedен Ardahana kadar seninle
yaşıyor

Gögsü ay yıldızlı bütün Anadolu
Herşeyimiz seninle dolu ve herşeyimiz
vatan için
Ülkümüz arşa kadar yükselmesidir
ulusumuzun

Senin varlığına bugün bir kerre daha
saygıyla
Selâm sana ey Mehmetçik ruhun şâd
olsun

Ülka ÜNLÜER

MUKADDES ÇİFTÇİYE

Sen bu topraktan mı geldin?
Ne didinirsin kazmayınan.
Bire bin mi istersin?
Toprak karnı yarmayınan.

Üstünde rahmet dalları,
Yüzünde toprak tozları;
Ey, hakkın arı kulları:
Bu toprak hazinesini mi senin?

Behçet ÇANKAYA

ANADOLU

Sevgilim, Anadolum!.. En büyük aşkım
sensin!..
Ufkumda söken şafak, sathımda da esen-
sin...
Tel, tel, dökülsün saçım!.. Tek, tek çürü-
sün dişim!..
Seni yüceltmek olacak, ahtım olsun ilk
işim!..
Ölmek ve öldürmek; yaşamak hem var
olmak!..
Seni sevmeden her şey, her şey âh-ü zâr
olmak!..
İnanılan din gibi, tapılan Allah kadar;
Zirve, zirve, imanla; obruk, obruk hasret
var!..

Hatiboğlu Ramazan ÇELİK

KURBAN OLAYIM

Çıkarak minbere cübbemi alıp
Giyiver, ilmine kurban olayım.
Hakkı, hakikatı ortaya salıp
Sayıver, ilmine kurban olayım..

Son ver hasetçinin tuttuğu kine.
Kükre, kem bakılsa milliyetçine.
Çok bilgi hazmettin, çok bilgi yine
Yiyiver, ilmine kurban olayım.

Tarife gelmesin sözünde mâna,
Tanrı bir hazine baksetmiş sana.
Doğruluk dersini yol sapıtana
İyi, ver ilmine kurban olayım..

Sıddık YİĞİTTOP

IRKIMIN HASLETLERİ

Anayurttan kıtalara at koşturan bizlerdik
Yağız atlar üstünde pala salan bizlerdik.
Hak, adalet mefhumunu biz öğrettik in-
sana
Taşkentten, Buharadan ilmi yaydık elha-
na.

Graniti, mermeri elimizle yağurduk
Ölmez âbideleri biz getirdik meydana.

A. CEMAL KALYONCUOĞLU

TOPRAK Yayınları

1— Prof. Dr. Cezmi Türkün

**MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞIMIZ
VE KOMÜNİSTLİK**

2 — Peyami Safanın

MAHUTLAR

3 — Arif Nihat Asyanın

BİR BAYRAK RÜZGÂR BEKLİYOR

4 — Dr. Hasan F. Canseverin

TÜRKÇÜLÜK NEDİR?

5 — Nejdet Sançarın

TÜRK, MOSKOF, KOMÜNİST

6 — Şevket Kutkanın

KAYININ RÜYASI

«Ergenekon Destanı»

İsimli eserleri Dergimiz yayımları
olarak çıktı.

1 Eyüp Sultanı Ziyaret

2 Ramazan Şiirleri

F. Cemaî Oğuz ÖCAL'ın 2 yeni şiir kitabı

50 ve 150 kr. Yakında çıkıyor.

İsteme adresi : Eyüp Sofular Yokuşu Nu: 20 İst.